

SZABAD-E HAZUDNI?

Hívó körökben bizonyosra vehető az egyöntetű **nem** válasz. A tízparancsolat ugyan ezt nem tartalmazza, de indirekt módon szoktak volt hivatkozni rá. A **„ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot”** Ige, bár egyszersmind hazugság-ellenes is, de elsősorban, tartalmilag a **rágalmazás** vétkéről beszél.

Az Újszövetségben az Úr Jézus, amikor tiltja az esküdözést, ugyancsak közvetetten utal az igazmondásra, amikor arra szólít fel: **„a ti igenetek igen legyen, s a nemet mondástok nemet jelentsen!”** Úgy vélem, itt sem annyira a hazugság vagy igazmondás a kérdés. Jézus a megbízhatóság fontosságát, a szavahihetőség jelentőségét hangsúlyozza, amit nem lehet valamilyen égi vagy földi tekintélyre hivatkozva **„feljavítani”**.

Akik szerint MINDIG, MINDEN KÖRÜLMÉNY KÖZÖTT IGAZAT KELL MONDANI, KIZÁRÓLAG A VALÓSÁGOT LEHET ÁLLÍTANI – azok hivatkozni szoktak olyan esetekre, amik a háborúban történtek meg. A zsidók bűjtatását egy-egy gestapós ellenőrzéskor úgy „úszták meg”, hogy a kérdésre: *„Vannak a házban zsidók?”* pl. azt felelték; *„Persze, itt bűjtatjuk az ajtó mögött őket.”* (s valóban ott voltak). A németek erre dühödt *„ne viccelődjön, mert megbánja!”* felkiáltással távoztak – kutatás nélkül.

Nem vitatom a történet(ek) valóságát. Az Úr hitükre tekintve, csodát tett az ellenség elkedvetlenítésével, sértődöttségével. Mégis, úgy gondolom ezek olyan kivételek, melyek a szabályt erősítik, s ezek inkább törvénykező, felelősség-nem-vállalások az én hitem szerint. Mert a szabály – meggyőződéseim alapján – ez: **Vannak olyan alkalmak, körülmények, amikor nemhogy szabad, de kötelező a hazugság.** Kivétel ez alól mindaz, amikor a saját előnyünk, érdekünk, isteni küldetésünkéből fakadó mártíromság a tétel tárgya. Ezekben az esetekben valóban TILOS A HAZUGSÁG!

Lehetnek olyan esetek is viszont, amikor nem csak a **„gyöngyöket szórjuk a disznók elé”** igazmondásunkkal, de Isten ügyének, vagy valaki személyes érdekének, veszélyeztetettségének ártunk, ha nem vállaljuk a hazugságot.

De, hogy ne szimpla, akadémikus eszmefuttatás legyen mondanivalóm – nézzünk bibliai példákat olyan hazugságokra, amik nem voltak Isten ellenére. Sőt!

„De a bábák félték az Istent, és nem cselekedtek úgy, ahogyan Egyiptom királya meghagyta nekik, hanem életben hagyták a fiúgyermeket. Ezért Egyiptom királya magához hívatta a bábákat, és azt mondta nekik: Miért teszitek ezt, miért hagyjátok életben a fiúgyermeket? A bábák pedig azt felelték a fáraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az egyiptomiak, hanem életerősek. Mire a bába odaér hozzájuk már meg is szültek. Ezért Isten jót tett a bábákkal.”

(2Mózes 1,17-20a)

„Dávid Ahimelek paphoz ment Nóbba. Ahimelek megrettenve ment Dávid elé, és ezt kérdezte: Miért vagy egyedül, és miért nincs veled senki? Dávid ezt felelte Ahimelek papnak: A király parancsolt nekem valamit, és azt mondta, hogy senki se tudjon meg semmit arról, amiért elküldött, és amit parancsolt nekem. A legényeket pedig más helyre rendeltem.”

(1Sámuel 21,1-3)

A valóság ezzel szemben az, hogy Dávid elmenekült Saul gyilkos indulata elől – egyedül.

„Amikor Dávid tudomására jutott ez a beszéd, félni kezdett nagyon Ákistól, Gát királyától. És félkegyelműnek tette magát előttük, eszelősként viselkedett köztük, firkált az ajtószárnyakra, nyálát pedig a szakállára csurgatta. Akkor ezt mondta Ákis az udvari embereknek: Hát nem látjátok, hogy ez az ember bolond? Minek hozták ide? Nincs itt elég bolond...”

(1Sámuel 21,13-16)

Újabb félrevezetés, valótlanítás képviselője, azaz hazugság.

De említhetnénk Jonatán és Dávid megállapodását is arról a hazugságról, hogy mit fog mondani Saul fia, amikor keresni fogja Dávidot a királyi asztalnál az apja.

Meggyőződésem szerint a Biblia legmegdöbbentőbb hazugsága az 1Sámuel 1-2 versekben olvasható:

„Az ÚR azonban ezt mondta Sámuelnek: Meddig bánkódsz még Saul miatt, hiszen én elvettem, és nem marad Izrael királya. Töltsd meg olajjal a szarudat, és indulj! Elküldelek a betlehemi Isaihoz, mert ennek a fiai közül szemeltem ki a királyt. Hogyan mehetnék oda? – kérdezte Sámuel. Ha meghallja Saul, megöl engem. De az ÚR ezt mondta: vigyél magaddal egy üszőborjút, és ezt mondd: Azért jöttem, hogy áldozatot mutassak be az Úrnak.”

Távol legyen tőlem az istenkáromlásnak még az árnyéka is – még inkább, hogy erre bíztassak bárkit is -, de lehetetlen fentieket másnak olvasni, min hogy ISTEN SZÓLÍT FEL HAZUGSÁGRA.

Értsük jól; nem arról van szó, hogy Isten hazudna, mert Ő szent és igazmondó. Az viszont elgondolkodtató; miért ezt a módszert választotta Sámuel életveszélyének elhárítására!? Megtehetette volna ugyanazt, mint a Lót házát ostromlókkal, akiket átmeneti, speciális vaksággal sújtott, hogy nem találták meg a ház bejáratát.

Legyen annyi felelősségünk és bizalmunk Isten iránt, ügyének védelme kapcsán, hogy belátjuk: **vannak, lehetnek olyan esetek, amikor a Szent Szellem bölcsességével az ellenségnek az útbaigazítás helyett valótlanítást mondunk, azaz szent kötelességünknek téve eleget – hazudunk, mégpedig Istennek tetszően.**

Mihálovics Zoltán
(2008-07-18)